

Primeur: eerste assessments volgens Engels model in Nederland

In de vorige editie van De Jachthond ben ik geïnterviewd omdat ik eerder dit jaar, in januari, als instructeur en assessor ben toegelaten tot The Gundog Club in Engeland en daardoor bevoegd ben om de assessments naar Engels model in Nederland af te nemen. Op 9 september 2020 vonden de eerste assessments plaats van de field tests. Een verslag van deze primeur.

Het mogen afnemen van assessment naar Engels model is voor mij een waardevolle toevoeging op de trainingen die ik geef, omdat mijn trainingen en ook deze assessments volledig in het teken staan van force free trainen.

Zo'n eerste keer is altijd spannend. Er hebben zich voor deze dag vier kandidaten aangemeld, drie van mijn eigen cursisten en een voorjager van elders uit het land.

Uiteraard wilde ik alles tot in de puntjes geregeld hebben, dus gingen er ruime voorbereidingen aan vooraf. Allereerst de keuze voor het terrein dat aan bepaalde eisen moet voldoen, omdat er per proef en niveau in het handboek voor assessors specifieke voorwaarden aan het terrein worden beschreven. Daarnaast heb ik met een paar vrienden de proeven zelf met onze honden gelopen om te kijken waar aandachtspunten liggen. Verder had ik naast een helper ook een filmer nodig.

Tot slot zijn er administratieve kwesties die geregeld moesten worden, zoals ervoor zorgen dat de deelnemers zich bij The Gundog Club hebben laten registreren en betaald hebben voor deelname aan het assessment én zelf alle benodigde papieren vanuit Engeland op tijd binnen hebben.

Grade one

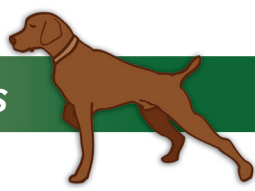
Alle hordes zijn genomen en de dag kan van start! 's Ochtends treden drie

Rubia Bakker en Brida

kandidaten aan die opgaan voor Grade one HPR (Hunt Point Retrievers). Grade

one is echt beginnersniveau, eigenlijk bedoeld voor honden tussen de zes

en negen maanden. Uiteraard kunnen ook oudere honden deze test afleggen. Grade one HPR bestaat uit drie onderdelen: gehoorzaamheid in vier delen, twee simpele markeerapporten, waarbij de apporten nog niet in de hand hoeven te worden afgegeven en als derde onderdeel jagen.

Die laatste proef is bedoeld om te beoordelen of de hond voldoende ruimte van de voorjager kan en durft te nemen en op zoek gaat in een lichte dekking, om vervolgens door de voorjager weer teruggeroepen te kunnen worden op teken van de assessor.

Drie verschillende rassen leggen deze ochtend Grade one HPR af: Rubia Bakker met haar Korthals Griffon Brida, Patricia Rutte met haar Vizsla korthaar Bennet en Ruth van Swaay met haar Ierse Rood-Witte Setter outcross Gudrun. De laatstgenoemde hond is natuurlijk geen HPR, maar voor de pointers en setters zijn nog geen aparte Grades samengesteld en in Engeland worden pointers en setters geacht te apporteren.

De combinaties doorlopen elk afzonderlijk de hele proef in één keer achter

Patricia en Bennet

elkaar door. Bij Grade one nemen de drie onderdelen tezamen ongeveer een kwartier in beslag.

Bij Ruth en Rubia zie ik mooi werk en zij slagen met hoge puntenscores, met de aantekening Distinction (uitmuntend). Bennet, de hond van Patricia, heeft duidelijk wat moeite met bepaalde zaken. Maar na een reglementair toegestane herkansing van de apporteerproef kan ook deze combinatie de test met Pass (voldoende) afronden.

Grade three

Voor de middag heeft zich Anita Hoogendoorn met haar Wetterhoun Jeppe aangemeld voor het afleggen van Grade three Retrievers. Dit is al een redelijk pittige proef voor een jonge hond en hond en voorjager moeten hiervoor al aardig wat trainingsuurtjes achter de rug hebben. De test bestaat uit twee onderdelen: gehoorzaamheid in vier categorieën en een apporteerdeel met vijf apporten. Een van de onderdelen van gehoorzaamheid is het volgwerk. De hond wordt geacht om gedurende de hele test los te volgen, ook tijdens het verplaatsen tussen de onderdelen door en dit volgwerk wordt gedurende de hele tijdsduur van de proef beoordeeld.

Verder worden in deze field test zaken getoetst als omgaan met afleidingen, de stopfluit, een blinde vooruit en een simpele dirigeren links of rechts. Inspringen leidt onherroepelijk tot puntenaf trek en alle apporten moeten perfect worden afgeleverd. Ik ben als assessor bij Grade three niet gebonden aan een bepaalde testvolgorde, zodat ik de af te leggen onderdelen kan inplannen al naar gelang de omstandigheden.

Ook deze test wordt in zijn geheel achter elkaar uitgevoerd en neemt ongeveer drie kwartier in beslag. Dit vraagt nogal wat van het concentratievermogen van zowel hond als voorjager.

Anita en Jeppe laten mooi werk zien, alles ziet er over het algemeen strak en beheerst uit, op enkele aandachtss-

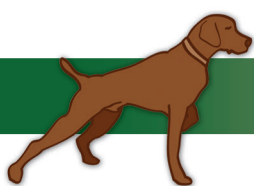

Ruth van Swaay en Gudrun

puntjes na. Ook hier geef ik voor één onderdeel een herkansing omdat Jeppe tijdens een blinde vooruit wordt afgeleid door een onverwacht sterke afleiding die in het veld plaatsvindt en geen onderdeel van de test uitmaakt. Voor deze field test slaagt Anita met Jeppe met hoge scores die een Distinction opleveren.

De deelnemers krijgen direct na hun examen de uitslag, die afhankelijk van het aantal behaalde punten kan bestaan uit Not Ready, Pass, Merit of Distinction. Mijn eigen cursisten ontvangen de uitslag later, omdat reglementair is bepaald dat de assessor in principe geen examen afneemt van o.a. eigen cursisten. Als het niet anders kan, zoals in mijn geval omdat ik de enige assessor op het vasteland ben, moet het hele assessment gefilmd worden, zodat een mede-assessor in Engeland de gegeven scores kan verifiëren. Op deze wijze blijft de objectiviteit gewaarborgd.

Al met al is deze aftrap van de assessments een geslaagde dag. Natuurlijk is het fijn als iedereen slaagt, maar los daarvan is het voor mij als assessor een prettige en relaxte manier van examens afnemen. En doordat de testen in één keer achter elkaar worden afgelegd, krijg je een goed totaalbeeld van het niveau van hond en voorjager.

De opbouw van het Grades systeem waarbij de lat telkens een stukje hoger komt te liggen, in combinatie met de individuele en kleinschalige manier van testen, kan voor sommige voorjagers

en hun hond uitkomst bieden om het niveau van hun hond te toetsen in een redelijk ontspannen sfeer. Het is me een genoegen om voorjagers deze mogelijkheid aan te kunnen bieden!

Meer informatie op www.thegundogclub.co.uk en www.waterdogs.eu

*Tekst: Christel Holtrop
Foto's: Maud Velders*

De beleving van deelneemster Anita Hoogendoorn

Toen ik Christel interviewde sprak haar verhaal me direct enorm aan. Daarmee bedoel ik niet alleen de visie op het force free trainen van de hond, maar ook de wijze van testen afnemen. Kort erna ben ik lid geworden van The Gundog Club en kreeg ik de candidate guide met een beschrijving van de field tests.

Ik heb het boekwerk gelezen om me in de training voor te bereiden en om een keuze te maken welke test ik wil doen en op welk niveau. De deelnemer mag dat nl. zelf bepalen, ongeacht het ras. Hoewel de Wetterhoun een allrounder is en ik mijn Jeppe naast de praktijkjacht inzet op zweetwerk, veldwerk en het werk na het schot, ligt de nadruk in de training op het apporteren. Ik heb dan ook gekozen voor de field test voor de retriever. Er zijn 6 Grades, oftewel niveaus, en gezien het niveau waarop we trainen had ik bedacht dat we wel gelijk voor Grade three kunnen opgaan in plaats van starten bij Grade one. Ik heb me ingeschreven via de club en daarna kon ik mij verder voorbereiden.

In de aanloop kreeg ik al wat spijt; waarom moest ik nu ook alweer met Grade three starten? Ik begon enige spanning bij mezelf te voelen. Voor een SJP of wedstrijd ben ik nooit gespannen, maar dit is nieuw en onbekend en omdat ik bij de eerste lichting zit, is het wel zo leuk om het dan ook te behalen.

Op 9 september is het dan zover. Jeppe en ik doen examen bij Christel. Op papier zag het er al indrukwekkend uit, maar in de praktijk ben ik nog meer onder de indruk. Deze test is op het gebied van gehoorzaamheid veel omvangrijker dan een SJP en veel praktijkgericht. Qua niveau is het lastig te vergelijken want Grade three bevat al een stopfluit, een blinde lijn en een cast, en voor de markeerapporten

en het waterapport zijn de afstanden groter dan bij een SJP. Wat vooral ook anders is, is dat we alle proeven achter elkaar doen en de hond gedurende de gehele test los is én daar gedurende de gehele test op beoordeeld wordt. Dit vraagt veel meer en veel langer focus van Jeppe en mij.

We starten met de onderdelen gehoorzaamheid. Bij het onderdeel drie minuten zittend plaats houden met vele afleidingen is ze steady as a rock. Ook het volgwark, de stopfluit en komen op bevel gaan erg goed. We behalen 77 van de 80 punten. Dan de apporteerproeven. De eerste markeer kan beter; Jeppe is even aan het dralen. De tweede markeer en het waterapport gaan super, steeds met een perfect delivery. Bij de blinde lijn loopt een man met een lichte jas door het veld en dat geeft teveel afleiding. De proef mag over, maar dan vliegen er ganzen over. Lastig voor een hondje dat vaak meegaat op schadebestrijding en de ganzen uit de lucht kijkt. Toch gaat het nu goed. Als laatste de cast. De vermoeidheid begint toe te slaan, of beter: de focus begint na al die tijd pieken nu wel af te nemen. Het volgwark vraagt meer aandacht, en na het casten zoekt ze de bosjes op in plaats van mijn lijn te volgen. Ik moet corrigeren en roep daarbij een keer 'nee'. Daarvoor krijg ik terecht een strafpunt, want force free werken staat hoog in het vaandel bij The Gundog Club!

Al met al behalen we 88 van de 100 punten voor de apporteerproeven. Daarmee komt de totale score op 165 punten – 1 strafpunt = 164 punten van de 180. We behalen daarmee Grade three met de aantekening Distinction, oftewel uitmuntend.

Deze manier van 'proeven lopen' is wat mij betreft veel minder stressvol

voor handler en hond qua setting. Wel is het veel intenser dan een SJP qua duur, focus en niveau. Er zijn overigens meer landen waar een deelnemer alle proeven achter elkaar loopt, en na deze ervaring kan ik zeggen dat ik dat wel prettig vind. Het is realistisch en eerlijk, want de keurmeester krijgt zo een veel completer beeld van de aard van het ras en het niveau van de hond. Dit in tegenstelling tot een SJP waar een keurmeester maar een onderdeel ziet. Ik ben er in elk geval zeer over te spreken en ga zeker door voor Grade four, five en six.

Christel heeft zelf met haar Chazzy Grade four met Merit behaald om assessor te kunnen worden, waarbij Merit een minimum vereiste is voor dit doel. En daarna is Jeppe de hoogst gediplomeerde jachthond van Nederland bij The Gundog Club, UK! Daar ga ik eerst even van genieten, want dit zal naar verwachting niet lang duren. Vele geïnteresseerden hebben dit proces gevolgd en willen binnenkort ook opgaan voor een Grade.

Fijn dat we nu in Nederland ook deze prachtige Engelse proeven kunnen lopen!